

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De p[er]fectione vitæ. cap. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

ratio omnipotentis dat intelligentiam. Deniq; in euan- Luc. 12
gelio dominus: Dabo vobis (inquit) os & sapientiam.
Hanc vero sapientiam & iuvenes expetere & senes de-
bent. Quam si adepti fuerint, dabunt certe operam non
vt diu, sed vt bene viuant, neq; vt ætate, sed moribus
graues sint. Nam diu viuere hoc quoq; male habet, q̄
neceſſe ſit, vt qui diu vixerit, mortes videat multoꝝ,
lugeat liberoꝝ orbitatem, ingemiſcat coniugis, fratꝝ
cognatorumq; funera, & frequẽter exitu triſtetur ami-
corum. Quin etiam vel ſua vel alioꝝ adhuc viuẽtium
infortunia deploret, quandoquidem crebrius mala q̄
bona contingere mortalibus ſolent. Quas ob reſynam
tantum habemus (vt equidem reor) vitæ diuturnioris
concupiſcendæ cauſam, vt videlicet quo plus vixeri-
mus, huſiores pœnitudinis noſtræ fruſtus collige-
re poſſimus, tantoq; maius promereri apud deum præ-
mium, quanto prolixioris tempis laborem eidem ſer-
uendo ſuſtinuerimus, dum & alijs prodeſſe optamus,
& pro nobiſmetiſſis cupimus facere ſatis. Alioqn lon-
gam vitam deſiderare, non dei, ſed ſeculi amatorũ eſt,
qui nullo præſentium voluptatum hauſtu ſatiantur: q̄
ſemper viuere vellent, vt ſemper peccare poſſent. Et ta-
men male cupita ſenectus in eo illis bene conſulit ſi ve-
nerit, quod laſciuendi vires obſcœnoſq; amputet affe-
ctus, & ad continentiam cogat vel inuitos. Cæterum
quoniam fidei integritati congruit, non ſolum q̄ iuſſa
ſunt obſeruare, ſed etiam quæ conſulta perficere, op-
portune nunc occurrit, de perfectæ religionis profes-
ſione facere ſermonem.

De perfectione vitæ Cap. XX

Perfectioris vitæ conuiuium eſt, ad quod inuitat Mat. 22
nos dominus: multos quidem vocat, ſed non oēs
quĩ vocati ſunt veniunt: alium retinet corporis
voluptas, alium cumularum opum cupiditas impe-
dit. De quibus dicitur, Illi autem neglexerunt, & abie-
runt, alius in villam ſuam. alius vero ad negotiatio-
nem ſuam. His grauati venire omnino nequeunt. De-

ponendum est ergo onus, si altiora cupis ascendere, & de paucorum esse numero electorū. Tunc te vere a deo electum esse noueris, cum magno animo illa quæ multorum sunt, contemnere cœperis, & omnem prorsus affectum ad solum Christum conuerteris, solum imitari statueris. Ait enim, Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus, qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. Ita tuos ama, vt deum non offendas, alioquin plus te illos diligere argueris, quorum causa peccare non timueris, quandoquidem etiam propria mors magis est eligenda, quā crimen committendum. Ideo subditur, Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Etenim quemadmodum ipse crucifigi voluit, vt nos redimeret, ita tu crucis mortem timere non debes, dum tuum confiteris redemptorem. Tunc autem vere viuere incipis, cum pro eius nomine occideris. Qui pdiderit animam suam (inquit) propter me, inueniet eam. Transit enim de morte ad vitam, de terreno habitaculo ad cæleste regnum, semper beatus futurus, qui mori innocēs maluit quā nocens viuere. Solent autem parentes cognatiq; qui mundana sapiunt, modis omnibus iter impedire ad perfectionem tendentium, conqueruntur se derelictos, omni se solatio destitutos. Qua in re cauendū est, ne nostra erga parentes pietas, impletas fiat in deum. Contemnendi quippe sunt, quoties a dei seruitio auertere nos moluntur, & quasi odio habendi, ne nos odio simus deo, si uocationes eius atq; inuitamēta crebro cordib. nostris infusa neglexerimus, cum præferim ipse dominus noster dicat, Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem, & uxorem & filios, & fratres & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Denique ait, Qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Non potest toto pietatis affectu inhærere Christo, cuius animus aliqua terrenarum rerum cura in diuersum distrahitur, in eo em̄ deficiat necesse est, in

Luc. 14

quo adhuc aliqua carnali cupiditate inclinatur, pro-
 pterea quidem vocati apostoli, quoniam aliter sequi
 Christum non poterant, & retia & patrem reliquerunt.
 Non poterant effici Christi discipuli, nisi per omnia ei
 se conformari studuissent, æmularenturque eius paup-
 tatem, humilitatem, castitatem, docendi studium, oēs
 iuuandi curam, omnia sustinendi patientiam. Si quis
 vult (inquit) post me venire, abneget semetipsum, &
 tollat crucem suam, & sequatur me. Abnegat semet
 ipsum, qui non iam carni paret, sed spiritui: non iam mū-
 do, sed mundi domino seruit, vt longe alius sit, quam
 qui hactenus fuerat. Tollit autem crucem suam, q̄ pro
 veritate asserenda nec supplicia deuitat, nec mortē hor-
 ret, atque ita Christum sequitur. Ille enim cum dominus
 esset, formam serui accepit: & qui in se impassibilis e-
 rat, in homine assumpto crucem passus est, ne id nos, p̄
 nomine eius subire timeremus, quod ille, p̄ amore no-
 stro perferre voluit. Ne autē paupertatē timeas. Quæ-
 rite, inquit, primum regnum dei, & hæc omnia, quæ vi-
 delicet vitæ necessaria sunt, adicientur vobis. Ne etiā
 mortem exhorrescas, ait: Qui credit in me, non morie-
 tur in æternum. Ne denique supplicis terrearis, Mun-
 dus (inquit) gaudebit, vos vero contristabimini, sed tri-
 stitia vestra conuertetur in gaudium. Tu interea si p̄-
 fectæ consummatæque religionis laboribus implicari
 durum putas, promissæ mercedis magnitudinem con-
 sidera. Ait enim: Vos qui secuti estis me, in regenerati-
 one cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ,
 sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duo-
 decim tribus Israel. Perfectis ergo suam communi-
 caturus est dignitatem, qui cum ipso communicare,
 non dubitarunt laborum angustiarumque patienti-
 am. Duodecim autem sunt qui iudicant, & totidem
 qui iudicantur: quia illi filij lucis sunt tanquam
 duodecim horæ diei: hi vero filij tenebrarum sub eo-
 dem nocturnarum horarum numero comprehensi.
 Quamuis enim non omnes damnandi sunt, minus ta-
 men illis clari, quos perfectionis opera cōmendant. Se-

Mat. 4

Lucæ. 16.

Mat. 23.

- quitur: Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, vel sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxores, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit, hoc est, sublimiorẽ beatitudinis obtinebit gradum, vitaq; perenni perfruetur. Exquisitæ enim sanctitatis viri, licet vitæ æternitate alijs in paradiso sanctis pares erunt, beatitudinis tamen magnitudine atque gloria illis præstabit, dicẽ
1. Cor. 15. te Apostolo: Stella enim a stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum. Quanto quis plenius in se Christi similitudinem expresserit eum hic imitãdo, tanto illi proximior est futurus in cælesti regno. Hoc certe ipse pollicetur, dicens: Si quis mihi mini strat, me sequatur: & ubi ego sum, illic & minister meus erit.
- Iohan. 12. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum pater meus. Hæc talia si recte perpenderit, profecto iam nihil tibi aut factu difficile videbitur, aut toleratu durum. Iam tibi sedebit animo vendere vniuersa quæ habes, diuitias, voluptates, concupiscentias, & emere thesaurum illum præ omnibus mundi thesauris concupiscendum: nunc quidem in ænigmate absconditum, tunc autem manifestum futurum, cum videbimus illum sicuti est. Hoc idem enim est & pretiosa margarita, qua cõparata nihil erit ultra desiderandum, cum omnis plenitudo gratiæ in Christo sit; in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi. In ipso enim inhabitat (vt Apostolus ait) omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. Libenter igitur eliges esse cum Christo pauper, vt in deo diues sis; optabis cum illo emori mudo, vt viuas deo; terrena deniq; omnia sordere tibi incipient, cum in cordis tui hospitio susceperis Chm.
- Coloss. 2. Nihil illo est dulcius, nihil suauius. Iure suo dixit, cū ad sui seruitium fideles inuitaret, Iugum meum suauis est, & onus meum leue. Hoc diuinus psalmista sensit, dicens: Gustate & videte, quoniam suavis est dominus.
- Matt. 23. Psalm. 33. Hac certe dulcedine affecti erant apostoli, cum inter flagella gauderent, quoniam digni habiti sunt, p noie Iesu contumeliam pati. Et cum sæuissimi tyranni tor-

menta proponerent, necem minarentur, ne Iesum euāgelizarent, tacere omnino non poterant: tanto illis nomen domini sui iucundius fuit, quam vitæ præsentis vsus, aut doloris per supplicia infligendi euasio. Tales itaq; esse debent, qui volunt montem excelsum conscendere cum Petro, & operari fieri vineæ domini, & abiecta sæculi huius sarcina, per foramen acus transire, p calcatisq; mundi angustijs, ad beatam illam regni cælestis amplitudinem peruenire. Tu igitur qui relicta sindone nudus impiorum manus effugisti, ne reuertaris tollere tunicam tuam, nec aratrum tenens respicias retro, vt aliquando imprudenter concupiscere incipias, quod propter Christum prudēter reliquisti. Multo melius est, nō nouisse viam perfectionis, quam postquam noueris regredi velle, & cum Anania Sapphiraque spiritui sancto mentiri audere.

¶ De vita solitaria. Cap. XXI.

Hic excellentissimæ professioni accommodatissima solitudo est. Da igitur operam, vt i cœnobio cella, in deserto locus ab humano cultu vacuus, legendi, scribendi, orandi, & ea quæ æterna sunt contemplandi opportunitatem tibi præsent. Nulla horum libera meditatio habetur in frequentia cœtuum multorum. Vulgi clamor, vrhani tumultus, amicorum interpellatio, mulierum conspectus, cognatorum mortes, mentem deo intentam conturbant, nec in illo conquiescere ipsam pro voto sinunt. In solitudine autem concupiscentiæ quoq; magna pars tollitur, dum illa quæ malæ concupiscuntur, nostris aspectibus procul submota latent, cum multo magis visa moueant animum, quam cogitata: & quod rarius cernitur, facilius obliteretur, quantum præterea viro religioni dedito conferat ipsa solitudo, ex euangelio discitur. Principis filia vita defuncta, non antea a morte suscitatur, quam tibicines & tumultuantium turba excluderetur. Solitudo itaq; præcipue quærenda est, vt anima in peccatis mortua, per pœnitentiam ad gratiam

Matth. 6.

D 5